

Blok 1C

Værdi-baseret visions-drevet didaktisk design tænkning: Innovation i undervisningen gennem intentionel brug af teknologier

---

Programtekst

Tanker om processer for værdibaseret visionsdrevet didaktisk design tænkning som sigter mod at undervisning med teknologier & medier bygger på undervisningens værdier & visioner i stedet for omvendt

---

Abstract

På et presset universitet og som pressede universitetsansatte har vi sjældent ressourcer eller overskud til at være innovative og kreative i vores undervisningsorganisering eller undervise på innovative og kreative måder. Det er lettere at holde os inden for velkendte rammer og gøre som vi har gjort før. Kreativitet og innovation er besværligt. Det kræver vi kontinuerligt reflekterer over vores praksis, prøver nye ting of og gentænker vores undervisning (Gregerson, Snyder & Kaufman 2013). Dette er i endnu højere grad tilfældet når det drejer sig om inkorporeringen af uddannelsesteknologier og -medier i undervisningen (Laurillard 2012). Så er det ikke blot vores egen pædagogiske praksis og didaktiske organisering vi skal forholde os reflekteret, innovativt og intentionelt til, men også de teknologier og medier der indgår i undervisningen samt deres sammensætning, brug og kontekstuelle indvirkning. Vi bliver nødt til at begynde at anskue os selv som didaktiske interaktions- og oplevelsesdesignere der designer specifikke teknologiske økologier, formater og aktiviteter der understøtter og fremmer bestemte interaktioner og oplevelser mens de bremser andre (Löwgren & Stolterman 2004; McCarthy & Wright 2004). Gennem at indtage en position som egne didaktiske designere af undervisningsteknologier og teknologireflekterede didaktikere kan vi intentionelt gennem teknologi- og mediebrug sigte mod de værdier og visioner vi sætter som centrale i vores undervisning. Hvis vi ikke gør det risikerer vi omvendt at teknologierne og medierne sætter de didaktiske værdier og visioner for os. Det er ofte det der sker når vi ukritiske og visionsløst importerer et færdigt system i vores undervisning og derefter tilpasser undervisningen til systemet i stedet for den anden vej rundt.

Denne præsentation giver et bud på en anden vej at gå – værdi-baseret visions-drevet didaktisk designtænkning – der gennem Thoughtful Interaction Design (Löwgren & Stolterman 2004), Teaching as a Design Science (Laurillard 2012), The Design Way: intentional change in an unpredictable world (Nelson & Stolterman 2012) og Educational Design Thinking (Nørgård 2015) anvender teknologier og medier som idegenererende og problemløsende didaktiske værktøjer. Værktøjer der gennem deres design, struktur og funktionalitet peger på mulige interaktioner og oplevelser der kan finde sted i undervisningen.

At designe reflekteret og intentionelt for de værdier og visioner der ligger til grund for undervisningen har selvfølgelig altid været vigtigt, men der synes inden for de sidste år at være flere tendenser og omstændigheder der peger på at det er særligt vigtigt netop nu. Inden for uddannelsessystemet er der således sket store omvæltninger både i synet på hvordan undervisning kan og bør se ud og foregå samt i kraft af en lang række teknologiske forandringer og muligheder der presser sig på såsom MOOCs,

gamification, flipped classroom, learning analytics, LMSs, collaborative cloud computing, teachercast, peer instruction og open educational resources for blot at nævne nogen. Disse teknologier indeholder iboende potentialer og muligheder, men også indbyggede værdier og visioner. Sammenlagt peger de på samme tid på potentielle nye fremtider for universitetsundervisningen og på potente problemfelter for underviseren og undervisningen. Det skyldes to forhold.

For det første er disse teknologier i overvejende grad ikke designet på baggrund af innovative didaktiske eller pædagogiske teorier eller tænkning, i stedet hersker en forestilling om at teknologierne er neutrale, uproblematiske eller indholdstomme. Men her peger desigtænkningen skarpt i den anden retning (Löwgren & Stolterman 2004; McCarthy & Wright 2004; Nelson & Stolterman 2012, Cross 2011). Teknologier inviterer til, understøtter og fremmer bestemte interaktioner og oplevelser og begrænser eller afskærer brugeren fra andre. Dette gælder også i undervisningen. Det betyder at hvis vi ikke indtager en reflekteret didaktisk desigtænkende position i forhold til teknologier og medier i undervisningen risikerer vi at der er teknologiernes værdier og visioner der overtager styringen med undervisningen i stedet for den anden vej rundt. For det andet er der (endnu) ikke sket en tilsvarende innovation og omkalfatring af universitetsundervisningen, hvilket er uheldigt da vi således ikke formår at gribe de nye didaktiske og pædagogiske potentialer som teknologier og medier stiller til rådighed for universitetsunderviseren. Vi behøver en praksis at gribe den med.

I stedet ser det snarere ud som om det er de teknologiske systemer som MOOCs og LMSs der overtager styringen med universitetets hvad, hvordan og hvorfor og derigennem bliver formgiver og drivværk i universitets og universitetsundervisningens fremtid (Oliver 2013; Bennett & Oliver; Laurillard 2012; Selwyn 2010; Selwyn 2014). Vi behøver blot at tænke på konventionelle automatiserede MOOCs og uflexible envejs-kommunikerende LMSs for at se hvordan undervisningsteknologier der er udtænkt, designet og implementeret udefra og ind på universitetet sætter bestemte didaktiske værdier, visioner og dagsordener. Det er problematisk og risikabelt hvis designet af morgendagens uddannelsesteknologier ikke følger med morgendagens uddannelsestænkning, men snarere synes at præservere et konservativt uddannelsessyn baseret på transmission af viden fra underviser/undervisningsteknologi til den studerende – hvad Freire (1974) kalder 'the banking model of education.' For at undgå dette er der et presserende og stigende behov for at undervisere både designer deres egne undervisnings- og lærings-designs samt tænker undervisning og læring lige så innovativt og fremtidsorienteret som teknologierne tænker sig selv. Dette er nødvendigt hvis vi vil realisere de iboende uddannelsesmæssige potentialer der kan lægge i teknologien tænkt rigtigt (Haber 2014; Broekman et al 2015; Oliver 2015; Laurillard 2012; Conole 2013).

Med baggrund i dette præsenteres her et begrebsligt og metodisk rammeværk for reflekteret, kritisk og innovativ brug af teknologier og medier i undervisningen. En værdi-baseret visions-drevet didaktisk design tænkning der sigter mod at undervisning med og gennem teknologier og medier baserer sig på undervisnings centrale værdier og visioner snarere end den anden vej rundt. Der skitseres en didaktiske designproces der bevæger sig fra didaktiske værdier over didaktiske visioner og frem mod didaktiske missioner hvor sammensætninger af teknologier og medier kan spille en rolle som faciliterende, understøttende og fremmende didaktiske designs. Det er således en design tænkning der ikke baserer sig på teknologier men på understøttelsen og fremelskelsen af centrale uddannelsesmæssige værdier (Nixon 2008; Macfarlane 2007; Friere 1974; Freire & Macedo 1987; Biesta 2013; Barnett 2013). Værdi-baseret visions-drevet didaktisk design tænkning peger således mod formater, aktiviteter og processer for

intentionel, proaktiv og fremtidsorienteret undervisning på morgendagens universitet.

Oplægsholdere

Rikke Toft Nørgård